

Vyjádření školitele:

Pan **Mgr. Vladimír Panov** vystudoval na Lomonosově univerzitě v Moskvě historii a anglistiku, po svém příchodu do České republiky úspěšně vykonal přijímací zkoušky a byl přijat do doktorského studia českých dějin. Studium probíhalo řádně, na jeho počátku si musel doplnit zvláště historiografické a metodologické znalosti, které nezískal během svého univerzitního studia v Rusku. Předepsané dílčí zkoušky skládal bez problémů, zpravidla v řádných termínech. Doktorand byl řešitelem několika grantových projektů Grantové agentury JU. Během doktorského studia plnil velmi dobře svoje studijní povinnosti, pravidelně se zúčastňoval doktorských kolokvií, kde diskutoval teze své disertační práce. Při těchto příležitostech byl schopen vystoupit také se samostatným odborným sdělením v angličtině, ruštině, později i v češtině. Je autorem tří vědeckých studií publikovaných v prestižních časopisech (*Opera historica*, *Slovanský přehled*) a jedné recenze. Při všech aktivitách spojených s průběhem doktorského studia Vladimír Panov prokázal, že je schopen hledat nová badatelská témata, při jejichž výzkumu si kladl zpočátku spíše tradiční otázky, později obohacené o koncepty historickoantropologické a symbolické komunikace, s jejichž teoretickými východisky se během doktorského studia podrobněji seznámil.

Obdobná očekávání splnila rovněž jeho disertační práce **Габсбурги и Рюриковичи в раннее новое время: Дипломатия и взаимный образ (1558–1598)**, jejíž vědecké pojetí se vyvíjelo v závislosti na historiografických, heuristických a metodologických pokrocích autora. Velmi dobře zvládl nejen ruskou odbornou literaturu, ale také stěžejní práce západoevropských badatelů, kteří se zabývají mezinárodním kontextem ruských dějin na rozhraní středověku a novověku. Stranou jeho pozornosti nezůstaly ani přístupy českých historiků, ať šlo o průkopnické práce Jaroslava Bidla, či výsledky současných výzkumů Pavla Bočka a dalších. Hledání odpovědí na položené otázky nebylo myslitelné bez hlubokého ponoru do archivních pramenů uložených v Moskvě a ve Vídni. Jestliže v první polovině disertace představil spíše tradičním způsobem diplomatické vztahy mezi habsburskými císaři a vládci moskevského knížectví v letech 1558-1598, přinesl celou řadu nových poznatků v její druhé části, kde mohl zřetelněji uplatnit inovativní metodologické přístupy symbolické komunikace a historické antropologie. To se projevilo při zkoumání role darů a obdarování, diplomatického ceremoniálu, audiencí a oslovení. Disertační práce Vladimíra Panova představuje vědecky cenný příspěvek k dějinám diplomatických vztahů mezi Vídni (Prahou) a Moskvou ve druhé polovině 16. století. Zvláště její druhá část si zaslouží po dílčích terminologických úpravách vydání ve formě rozpravy nebo rozsáhlejší shrnující studie v angličtině, která poskytne nové poznatky a současně nové podněty k výzkumu obrazu Habsburků a Rurikovců počátkem novověku.

Závěrem mohu konstatovat, že s ohledem na průběh doktorského studia Mgr. Vladimíra Panova, úroveň jeho publikovaných studií, odbornou vyzrálost a badatelskou samostatnost **doporučuji předložený disertační spis k obhajobě.**

České Budějovice 30. 05. 2022

Prof. PhDr. Václav Bůžek, CSc.